

26 ianuarie – 1 februarie

Cele șapte peceți

Textul de memorat: „Vrednic ești Tu să iei cartea și să-i rupi pecețile: căci ai fost junghiat și ai răscumpărat pentru Dumnezeu, cu sângele Tău, oameni din orice seminție, de orice limbă, din orice norod și de orice neam. Ai făcut din ei o împărăție și preoți pentru Dumnezeul nostru, și ei vor împărăți pe pământ!” (Apocalipsa 5:9,10)

Apocalipsa 6 continuă scena din capitolele 4 și 5 de la momentul în care Hristos a luat sulul pecetluit și a recâștigat ce s-a pierdut prin Adam. El Se pregătește apoi să rupă pecețile sulului și să ducă la bun sfârșit planul de mântuire.

Cincizecimea a marcat începutul răspândirii Evangheliei, prin care Hristos își extinde împărăția. Ruperea pecetilor se referă la propovăduirea Evangheliei, începută la Cincizecime, și la consecințele respingerii ei. Ruperea peceții a șaptea coincide cu finalul istoriei lumii.

Apocalipsa 3:21 ne oferă cheia semnificației celor șapte peceți: „Celui ce va birui îi voi da să șadă cu Mine pe scaunul Meu de domnie, după cum și Eu am biruit și am șezut cu Tatăl Meu pe scaunul Lui de domnie.” Capitolele 4 și 5 ne vorbesc despre biruința lui Hristos și despre înălțarea Sa la tronul Tatălui, iar capitolul 7 despre biruitorii din fața tronului lui Hristos. De aceea, capitolul 6 este despre poporul lui Dumnezeu aflat în procesul de obținere a biruinței spre a putea sta cu Isus pe tronul Său.

Duminică, 27 ianuarie – Ruperea primei peceți

1. Observă cuvintele-cheie comune următoarelor trei pasaje. Ce ai descoperit de aici despre semnificația primelor patru peceți? Apocalipsa 6:1-8; Leviticul 26:21-26; Matei 24:1-14

Evenimentele corespunzătoare celor șapte peceți trebuie înțelese prin prisma blestemelor prevăzute în legământul Vechiului Testament, exprimate prin termenii „săbie”, „lipsă de pâine”, „ciuma” și „fiarele de pe câmp” (Leviticul 26:21-26). În Ezechiel 14:21 sunt numite „cele patru pedepse grozave” ale lui Dumnezeu. Prin aceste pedepse care cad asupra celor necredincioși, Dumnezeu urmărește să-i conștientizeze pe cei din poporul Său de starea lor spirituală, să-i mustră când nu sunt credincioși legământului. El dorește ca ei să rămână treji în timp ce așteaptă revenirea lui Isus.

Există asemănări și între primele patru peceți și pasajul din Matei 24:4-14, unde Isus a explicat ce urma să se întâmple pe pământ. Cei patru călăreți sunt simboluri ale evenimentelor prin care Dumnezeu îi ține pe cei din poporul Său pe calea cea bună, amintindu-le că lumea aceasta nu este casa lor.

Apocalipsa 6:1,2 este un pasaj simbolic care vorbește despre victorie. El ne trimite cu gândul la Apocalipsa 19:11-16, unde Hristos apare călare pe un cal alb, conducând armatele cerești în ultima bătălie din istoria pământului. Albul, simbolul purității, este de regulă asociat cu Hristos și cu urmașii Lui. Călărețul are un arc și primește o cunună, imagine din Vechiul Testament (Habacuc 3:8-13; Psalmii 45:4,5). Călărețul care „a pornit biruitor și ca să biruiască” poartă coroana biruinței - în grecește: *stephanos* (Apocalipsa 2:10; 3:11).

Scena primei peceți descrie începerea răspândirii Evangheliei la Cincizecime și a extinderii împărăției Sale în perioada apostolică, care corespunde cu mesajul către biserica din Efes (Coloseni 1:23). Dar mai sunt încă multe teritorii în care nu s-a ajuns și mulți oameni de adus la Isus până la biruința finală de la revenirea Sa.

Să nu uităm că, dacă suntem cu Hristos, suntem de partea învingătorilor, indiferent de situația noastră prezentă!

Luni, 28 ianuarie – Pecetea a doua și pecetea a treia

2. Luând în considerare descrierea calului roșu și a călărețului, ce ni se spune aici cu privire la Evanghelie? Apocalipsa 6:3,4

Roșul este culoarea sângelui. Călărețul primește o sabie mare și puterea de a lua pacea de pe pământ.

Pecetea a doua prezintă consecințele respingerii Evangheliei. Hristos duce lupta spirituală prin propovăduirea Evangheliei, dar forțele răului I se împotrivesc puternic. Inevitabil, apare persecuția. Nu călărețul este autorul uciderilor, însă consecința inevitabilă a răspândirii Evangheliei este persecuția (vezi Matei 10:34).

3. Pe baza descrierii calului negru și a călărețului, la ce realitate legată de propovăduirea Evangheliei se face referire aici? Apocalipsa 6:5,6; Leviticul 26:26; Ezechiel 4:16

Călărețul de pe calul negru are în mână o cumpănă, un cântar pentru alimente. Se face un anunț: „O măsură de grâu pentru un dinar! Trei măsuri de orz pentru un dinar!” (Apocalipsa 6:6). În zona aceea a lumii, cerealele, uleiul și vinul erau considerate alimente de bază (Deuteronomul 11:14). Faptul că se vând cu cântarul denotă lipsă sau foamete mare (Leviticul 26:26; Ezechiel 4:16). Pe timpul lui Ioan, un dinar era salariul pe o zi (Matei 20:2), cu care se asigurau, în condiții normale, cele necesare familiei într-o zi. Pe timp de foamete însă, prețurile creșteau enorm. În scena peceții a treia, venitul de pe o zi reușește să asigure hrana unui singur om. Pentru a hrăni o familie mică, salariul de pe o zi era dat pe trei măsuri de orz, hrana mai ieftină a săracului.

Scena peceții a treia înfățișează alte consecințe ale respingerii Evangheliei. Considerând calul alb ca pe un simbol al propovăduirii Evangheliei, calul negru ar sugera absența ei. În Biblie, grâul simbolizează Cuvântul lui Dumnezeu (Luca 8:11). Respingerea lui duce în mod inevitabil la foamete spirituală, situație profetizată de Amos (Amos 8:11-13).

Marti, 29 ianuarie – Scena peceții a patra

4. Ce scenă este descrisă în versetele următoare și ce legătură are cu scena de mai înainte? Apocalipsa 6:7,8

Culoarea calului care se arată la ruperea peceții a patra este exprimată prin termenul grecesc *chloros*, culoarea cenușie a unui corp în descompunere. Călărețul se numește Moartea și este însoțit de Locuința morților (Hades). Lor li se permite să ucidă a patra parte a pământului prin sabie, foamete, molimă și animale sălbatice.

Pecetea a patra aduce molimă și moarte. Foametea spirituală rezultată din respingerea Evangheliei conduce în mod inevitabil la moarte spirituală.

Vestea bună este că puterea morții și a Locuinței morților este limitată - li se dă putere doar asupra unei părți (a patra) a pământului. Isus ne asigură că El ține cheile morții și ale Locuinței morților (vezi Apocalipsa 1:18).

5. Recapitulează mesajele către bisericile din Efes, Sardes, Pergam și Tiatira din Apocalipsa 2. Compară situația acestor biserici cu scenele ruperii celor patru peceti. Ce asemănări observi?

Scenele celor șapte peceti prezintă istoria bisericii. Cele șapte biserici și cele șapte peceti corespund diferitelor perioade din istoria creștină. În timpurile apostolice, Evanghelia s-a răspândit rapid în toată lumea. A urmat apoi o perioadă de persecuție în Imperiul Roman, între sfârșitul secolului I și începutul secolului al IV-lea, așa cum se arată în scena peceții a doua. Pecetea a treia indică perioada de compromis

Studiu Biblic, Trim. I, 2019 – Cartea Apocalipsa

din secolele al IV-lea și al V-lea, caracterizată de foamete spirituală, de lipsă a Scripturii, care a dus la „Evul Mediu întunecat”. Pecetea a patra descrie foarte bine moartea spirituală care a caracterizat creștinismul în Evul Mediu întunecat.

Apocalipsa 6:6 declară că „untdelemnul și vinul” nu vor fi afectate de foametea din perioada peceții a treia. Ce semnificație poate avea această afirmație?

Miercuri, 30 ianuarie – Ruperea peceții a cincea

6. Ce evenimente sunt descrise în versetele următoare? Apocalipsa 6:9,10

În Biblie, cuvântul „suflet” semnifică întreaga ființă umană (Geneza 2:7). Martirajul credincioșilor lui Dumnezeu este simbolizat aici prin sângele jertfit și turnat la piciorul altarului de jertfă din sanctuarul pământesc (Exodul 29:12, Leviticul 4:7). Credincioșii lui Dumnezeu au suferit nedreptăți și au fost uciși din cauza mărturiei lor despre Evanghelie. Ei strigă la Dumnezeu și îi cer să intervină și să-i răzbune. Textele acestea vorbesc despre nedreptatea de pe pământ, nu despre starea omului în moarte.

7. Ce răspuns primesc martirii la rugămintea pe care I-o fac lui Dumnezeu? Apocalipsa 6:11; Deuteronomul 32:43; Psalmii 79:10

Sfinții martirizați primesc haine albe, simbolul neprihănirii lui Hristos, fapt care duce la răzbunarea sau îndreptățirea lor - darul Său pentru cei care acceptă harul Său (Apocalipsa 3:5; 19:8). De notat că, în limba greacă, în Apocalipsa 6:11 nu apare cuvântul „numărul”. Deci nu este vorba despre un număr al sfinților martirizați care trebuie atins înainte de revenirea lui Hristos, ci despre desăvârșirea caracterului lor. Copiii lui Dumnezeu sunt făcuți desăvârșiți prin haina neprihănirii lui Hristos, nu prin meritele lor (Apocalipsa 7:9,10). Sfinții martirizați vor fi înviați și răzbunați la a doua venire a lui Hristos, la începutul mileniului (Apocalipsa 20:4).

Pecetea a cincea corespunde în plan istoric cu Evul Mediu, când milioane de credincioși au fost martirizați din cauza credinței, dar trimate și la experiența poporului lui Dumnezeu din orice timp, din vremea lui Abel (Geneza 4:10) și până la sfârșit, când Dumnezeu va răzbuna „sângele robilor Săi” (Apocalipsa 19:2).

Tu ai suferit din cauza nedreptății? Ce încurajare găsești în acest studiu?

Joi, 31 ianuarie – Ruperea peceții a șasea

În scena peceții a cincea, credincioșii sufereau și strigau la Dumnezeu să intervină. A sosit timpul ca El să răspundă la rugăciunile lor.

8. Ce dezvăluiri ni se fac în următoarele versete? Apocalipsa 6:12-14; Matei 24:29,30; 2 Tesaloniceni 1:7-10

Semnele cosmice din cadrul peceții a șasea sunt cele pe care Isus le-a prevestit în Matei 24:29,30 și care urmau să aibă loc la sfârșitul „necazului celui mare” (Apocalipsa 7:14), ca indicii ale revenirii. Soarele, luna, „stelele” (meteorii) și cerul amintite aici nu au sens figurat. Cuvintele „ca” și „cum” indică deja o analogie cu un obiect sau un eveniment propriu-zis - soarele s-a făcut negru ca un sac de păr, luna s-a făcut ca sângele, stelele au căzut pe pământ cum cad smochinele verzi din pom când bate un vânt puternic și cerul s-a strâns ca un sul. Creștinii au recunoscut în cutremurul din 1755 din Lisabona, în ziua întunecată din 19 mai 1780 din estul New Yorkului și din sudul Noii Anglii și în ploaia spectaculoasă de meteoriți de deasupra Oceanului Atlantic din 13 noiembrie 1833 împlinirea profeției despre venirea lui Hristos. Evenimentele acestea au declanșat redeșteptarea cunoscută ca a Doua Mare Trezire.

Citește Apocalipsa 6:15-17 și 19:11-21. Citește și Isaia 2:19, Osea 10:8 și Luca 23:30. În scenele descrise aici, oamenii de toate categoriile încearcă să se adăpostească, panicați de cataclismele grozave care au loc la revenirea lui Hristos. Ei le cer stâncilor și munților să-i ascundă de „Fața Celui ce șade pe scaunul de

Studiu Biblic, Trim. I, 2019 – Cartea Apocalipsa

Domnie și de mânia Mielului” (Apocalipsa 6:16). A venit timpul să se facă dreptate, fiindcă Hristos vine „ca să fie proslăvit în sfinții Săi” (2 Tesaloniceni 1:10). Sfârșitul celor păcătoși este descris în Apocalipsa 19:17-21.

Scena se încheie cu o întrebare retorică pusă de oamenii îngroziți: „Căci a venit ziua cea mare a mâniei Lui și cine poate sta în picioare?” (Apocalipsa 6:17; vezi și Naum 1:6; Maleahi 3:2.) Răspunsul la întrebarea aceasta este dat în Apocalipsa 7:4 - vor sta în picioare credincioșii pecetluiți.

Ce răspuns poți da tu la această întrebare și ce argumente biblice ai?

Vineri, 1 februarie – Un gând de încheiere

Prin simbolurile ei, viziunea despre ruperea celor șapte peceti arată către grija lui Dumnezeu pentru poporul Său de pe pământ. Kenneth A. Strand spune:

„În Scriptură, există asigurarea că Dumnezeu i-a purtat mereu de grijă poporului Său, că El este mereu prezent ca să-l susțină și că în mărețul deznodământ escatologic îl va răzbuna pe deplin și îl va răsplăti generos cu viața veșnică. Cartea Apocalipsa preia și dezvoltă frumos tema aceasta și nu este nici pe departe o carte obscură sau bizară care face notă discordantă cu restul Bibliei, în general; ea transmite însăși esența mesajului biblic. Potrivit ei, «Cel viu» - Cel care a învins moartea și mormântul (Apocalipsa 1:18) - nu-i va părăsi niciodată pe urmașii Săi credincioși și, chiar și atunci când sunt martirizați, ei sunt învingători (Apocalipsa 12:11) și le este rezervată «cununa vieții» (Apocalipsa 2:10; 21:1-4; 22:4).” (Vezi Kenneth A. Strand, „The Seven Heads: Do They Represent Roman Emperors?” în *Symposium on Revelation*, cartea 2, 1992, vol. 7, p. 206.)

Studiu suplimentar: *Mărturii pentru pastori și slujitorii Evangheliei*, cap. „Nevoia lumii”, ed. 2007, pp. 405-407.

BIBLIA ȘI CARTEA ISTORIA MÂNTUIRII – STUDIU LA RÂND

Biblia: Leviticul 8-14

1. Ce anume s-a arătat întregului popor, după ce Moise și Aaron au ieșit din cortul întâlnirii?
2. Ce lege veșnică i-a fost dată lui Aaron, după moartea lui Nadab și Abihu?
3. Când puteau ieși în viața publică femeia care năștea un băiat și cea care năștea o fată?
4. În cazul vindecării unui lepros, unde trebuia făcută cercetarea?

Istoria mântuirii, capitolul 49

5. Din ce cauză a degenerat religia protestantă în formalism?